

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

CARTĂ nr. 0/1945

CARTĂ

În vigoare

EMITENT

Organizația Națiunilor Unite

PUBLICARE

Buletinul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 15:52

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/19362>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	36. Articolul 36
2. Articolul 2	37. Articolul 37
3. Articolul 3	38. Articolul 38
4. Articolul 4	39. Articolul 39
5. Articolul 5	40. Articolul 40
6. Articolul 6	41. Articolul 41
7. Articolul 7	42. Articolul 42
8. Articolul 8	43. Articolul 43
9. Articolul 9	44. Articolul 44
10. Articolul 10	45. Articolul 45
11. Articolul 11	46. Articolul 46
12. Articolul 12	47. Articolul 47
13. Articolul 13	48. Articolul 48
14. Articolul 14	49. Articolul 49
15. Articolul 15	50. Articolul 50
16. Articolul 16	51. Articolul 51
17. Articolul 17	52. Articolul 52
18. Articolul 18	53. Articolul 53
19. Articolul 19	54. Articolul 54
20. Articolul 20	55. Articolul 55
21. Articolul 21	56. Articolul 56
22. Articolul 22	57. Articolul 57
23. Articolul 23	58. Articolul 58
24. Articolul 24	59. Articolul 59
25. Articolul 25	60. Articolul 60
26. Articolul 26	61. Articolul 61
27. Articolul 27	62. Articolul 62
28. Articolul 28	63. Articolul 63
29. Articolul 29	64. Articolul 64
30. Articolul 30	65. Articolul 65
31. Articolul 31	66. Articolul 66
32. Articolul 32	67. Articolul 67
33. Articolul 33	68. Articolul 68
34. Articolul 34	69. Articolul 69
35. Articolul 35	70. Articolul 70

- 71. Articolul 71
- 72. Articolul 72
- 73. Articolul 73
- 74. Articolul 74
- 75. Articolul 75
- 76. Articolul 76
- 77. Articolul 77
- 78. Articolul 78
- 79. Articolul 79
- 80. Articolul 80
- 81. Articolul 81
- 82. Articolul 82
- 83. Articolul 83
- 84. Articolul 84
- 85. Articolul 85
- 86. Articolul 86
- 87. Articolul 87
- 88. Articolul 88
- 89. Articolul 89
- 90. Articolul 90
- 91. Articolul 91
- 92. Articolul 92
- 93. Articolul 93
- 94. Articolul 94
- 95. Articolul 95
- 96. Articolul 96
- 97. Articolul 97
- 98. Articolul 98
- 99. Articolul 99
- 100. Articolul 100
- 101. Articolul 101
- 102. Articolul 102
- 103. Articolul 103
- 104. Articolul 104
- 105. Articolul 105
- 106. Articolul 106
- 107. Articolul 107
- 108. Articolul 108
- 109. Articolul 109
- 110. Articolul 110
- 111. Articolul 111

Articole

Capitolul 1 - SCOPURI ȘI PRINCIPII

Articolul 1

Scopurile Națiunilor Unite sînt următoarele: 1. Sa mențină pacea și securitatea internațională și, în acest scop: sa ia măsuri colective eficace pentru prevenirea și înlăturarea amenințarilor împotriva păcii și pentru reprimarea oricăror acte de agresiune sau altor încălcări ale păcii și sa infaptuiască, prin mijloace pașnice și în conformitate cu principiile justiției și dreptului internațional, aplanarea ori rezolvarea diferendelor sau situațiilor cu caracter internațional care ar putea duce la o încălcare a păcii; 2. Sa dezvolte relații prietenești între națiuni, întemeiate pe respectarea principiului egalității în drepturi a popoarelor și dreptului lor de a dispune de ele însele, și sa ia oricare alte măsuri potrivite pentru consolidarea păcii mondiale; 3. Sa realizeze cooperarea internațională în rezolvarea problemelor internaționale cu caracter economic, social, cultural sau umanitar, în promovarea și încurajarea respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasa, sex, limba sau religie; 4. Sa fie un centru în care să se armonizeze eforturile națiunilor către atingerea acestor scopuri comune.

Capitolul 1 - SCOPURI ȘI PRINCIPII

Articolul 2

În urmărirea scopurilor enunțate în Articolul 1 Organizația Națiunilor Unite și Membrii săi trebuie să acționeze în conformitate cu următoarele Principii: 1. Organizația este întemeiată pe principiul egalității suverane a tuturor Membrilor ei. 2. Toți Membrii Organizației spre a asigura tuturor drepturile și avantajele ce decurg din calitatea lor de Membru, trebuie să-și îndeplinească cu buna-credință obligațiile asumate potrivit prezentei Carte. 3. Toți Membrii Organizației vor rezolva diferendele lor internaționale prin mijloace pașnice, în așa fel încît pacea și securitatea internațională, precum și justiția sa nu fie puse în primejdie. 4. Toți Membrii Organizației se vor abține, în relațiile lor internaționale de a recurge la amenințarea cu forța sau la folosirea ei fie împotriva integrității teritoriale ori independenței politice a vreunui stat fie în orice alt mod incompatibil cu scopurile Națiunilor Unite. 5. Toți Membrii Națiunilor Unite vor da acesteia întreg ajutorul în orice acțiune întreprinsă de ea în conformitate cu prevederile prezentei Carte și se vor abține de a da ajutor vreunui stat împotriva căruia Organizația întreprinde o acțiune preventivă sau de constringere. 6. Organizația va asigura ca Statele care nu sînt Membre ale Națiunilor Unite sa acționeze în conformitate cu aceste principii în măsura necesară menținerii păcii și securității internaționale. 7. Nici o dispoziție din prezenta Carta nu va autoriza Națiunile Unite sa intervină în, chestiuni care aparțin esențial competenței interne a unui Stat și nici nu va obliga pe Membrii săi sa supună asemenea chestiuni spre rezolvare pe baza prevederilor prezentei Carte; acest principiu nu va aduce însă întru nimic atingere aplicării măsurilor de constringere prevăzute în Capitolul VII.

Capitolul 2 - MEMBRI

Articolul 3

Sînt Membri originari ai Organizației Națiunilor Unite Statele care, participînd la Conferința Națiunilor Unite de la San Francisco pentru Organizația Internațională sau semnînd mai înainte Declarația Națiunilor Unite din 1 ianuarie 1942, semnează prezenta Carta și o ratifica în conformitate cu Articolul 110.

Capitolul 2 - MEMBRI

Articolul 4

1. Pot deveni Membri ai Națiunilor Unite toate celelalte State iubitoare de pace care accepta obligațiile din prezenta Carta și care, după aprecierea Organizației, sînt capabile și dispuse să le îndeplinească. 2. Admiterea ca Membru al Națiunilor Unite a oricărui Stat care îndeplinește aceste condiții se va face printr-o hotărîre a Adunării Generale, la recomandarea Consiliului de Securitate.

Capitolul 2 - MEMBRI

Articolul 5

Un Membru al Națiunilor Unite împotriva căruia Consiliul de Securitate a întreprins o acțiune preventivă sau de constringere poate fi suspendat de către Adunarea Generală, la recomandarea Consiliului de Securitate, din exercițiul drepturilor și privilegiilor decurgînd din calitatea de Membru. Exercițiul acestor drepturi și privilegii poate fi restabilit de Consiliul de Securitate.

Capitolul 2 - MEMBRI

Articolul 6

Un Membru al Națiunilor Unite care încalcă în mod persistent principiile cuprinse în prezenta Carta poate fi exclus din Organizație de Adunarea Generală, la recomandarea Consiliului de Securitate.

Capitolul 3 - ORGANE

Articolul 7

1. Se înființează ca organe principale ale Organizației Națiunilor Unite: o Adunare Generală, un Consiliu de Securitate un Consiliu Economic și Social, un Consiliu de Tutela, o Curte Internațională de Justiție și un Secretariat. 2. Organele subsidiare care s-ar inveda necesare vor putea fi înființate în conformitate cu prezenta Carta.

Capitolul 3 - ORGANE

Articolul 8

Națiunile Unite nu vor impune nici o restricție participării, în condiții egale a bărbaților și femeilor la orice funcție din cadrul organelor ei principale și subsidiare. Componenta

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 9

1. Adunarea Generală va fi alcătuită din toți Membrii Națiunilor Unite. 2. Fiecare Membru va avea cel mult cinci reprezentanți în Adunarea Generală. Funcții și puteri

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 10

Adunarea Generală poate discuta orice chestiuni sau cauze care intră în cadrul prezentei Carte sau care se referă la puterile și funcțiile vreunui din organele prevăzute în prezenta Carta și sub rezerva dispozițiilor Articolului 12, poate face recomandări Membrilor Națiunilor Unite sau Consiliului de Securitate, ori Membrilor Organizației și Consiliului de Securitate în oricare asemenea chestiuni sau cauze.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 11

1. Adunarea Generală poate examina principiile generale de cooperare pentru menținerea păcii și securității internaționale, inclusiv principiile care guvernează dezarmarea și reglementarea inarmarilor, și poate face recomandări cu privire la asemenea principii fie Membrilor Organizației Națiunilor Unite fie Consiliului de Securitate, fie Membrilor Organizației și Consiliului de Securitate. 2. Adunarea Generală poate discuta orice probleme privitoare la menținerea păcii și securității internaționale, care îi vor fi fost supuse de către oricare Membru al Națiunilor Unite sau de către Consiliul de Securitate ori, în conformitate cu Articolul 35, paragraful 2, de către un Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite și, sub rezerva dispozițiilor Articolului 12 poate face recomandări în privința oricărei asemenea probleme, fie Statului ori Statelor interesate fie Consiliului de Securitate, fie Statelor și Consiliului de Securitate. Orice asemenea problema care reclama să se întreprindă o acțiune va fi deferită de Adunarea Generală Consiliului de Securitate înainte sau după discutarea ei. 3. Adunarea Generală poate atrage atenția Consiliului de Securitate asupra situațiilor care ar putea pune în primejdie pacea și securitatea internațională. 4. Puterile Adunării Generale, prevăzute în acest Articol, nu limitează domeniul general de aplicare al Articolului 10.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 12

1. Cât timp Consiliul de Securitate exercita, în privința unui diferend sau a unei situații, funcțiile care îi sînt atribuite prin prezenta Carta, Adunarea Generală nu va face nici o recomandare cu privire la acel diferend sau situație, decît dacă Consiliul de Securitate îi cere aceasta. 2. Secretarul general, cu asentimentul Consiliului de Securitate, va aduce la cunoștința Adunării Generale, la fiecare sesiune, toate problemele referitoare la menținerea păcii și securității internaționale de care se ocupa Consiliul de Securitate; de asemenea, el va înștiința Adunarea Generală, iar dacă Adunarea Generală nu este în sesiune, pe Membrii Națiunilor Unite, de îndată ce Consiliul de Securitate încetează de a se mai ocupa de acele probleme.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 13

1. Adunarea Generală va iniția studii și va face recomandări în scopul:

- a) de a promova cooperarea internațională în domeniul politic și de a încuraja dezvoltarea progresivă a dreptului internațional și codificarea lui;
 - b) de a promova cooperarea internațională în domeniile economic, social, cultural, al învățămîntului și sănătății și de a sprijini îndeplinirea drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie.
2. Celelalte răspunderi, funcții și puteri ale Adunării Generale, referitoare la problemele menționate în paragraful 1 b de mai sus, sînt enunțate în Capitolele IX și X.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 14

Sub rezerva dispozițiilor Articolului 12, Adunarea Generală poate recomanda măsuri pentru aplanarea pașnică a oricărei situații, indiferent de origine, pe care o considera de natură a dăuna bunăstării generale sau relațiilor prietenești între națiuni, inclusiv a situațiilor rezultind dintr-o încălcare a dispozițiilor prezentei Carte, care enunța Scopurile și Principiile Națiunilor Unite.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 15

1. Adunarea Generală va primi și examina rapoarte anuale și speciale ale Consiliului de Securitate; aceste rapoarte vor cuprinde o dare de seamă asupra măsurilor pe care Consiliul de Securitate le-a hotărît sau le-a luat pentru menținerea păcii și securității internaționale. 2. Adunarea Generală va primi și examina rapoartele celorlalte organe ale Națiunilor Unite.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 16

Adunarea Generală va îndeplini în privința sistemului internațional de tutelă funcțiile care-i sînt atribuite prin Capitolele XII și XIII, inclusiv aprobarea acordurilor de tutelă referitoare la teritoriile care nu sînt desemnate drept zone strategice.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 17

1. Adunarea Generală va examina și aproba bugetul Organizației. 2. Cheltuielile Organizației sînt suportate de Membri, potrivit repartizării stabilite de Adunarea Generală. 3. Adunarea Generală va examina și aproba orice acorduri financiare și bugetare încheiate cu instituțiile specializate la care se referă Articolul 57 și va examina bugetele administrative ale acestor instituții, spre a le face recomandări. Votare

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 18

1. Fiecare membru al Adunării Generale dispune de un vot. 2. Hotărîrile Adunării Generale în probleme importante vor fi adoptate cu majoritatea de două treimi a membrilor prezenți și votanți. Vor fi considerate probleme importante: recomandările cu privire la menținerea păcii și securității internaționale, alegerea membrilor nepermanenți ai Consiliului de Securitate, alegerea membrilor Consiliului Economic și Social, alegerea membrilor Consiliului de Tutela, în conformitate cu paragraful 1 c al Articolului 86, admiterea de noi Membri în Organizație, suspendarea drepturilor și privilegiilor Membrilor, excluderea de Membri, problemele referitoare la funcționarea sistemului de tutela și problemele bugetare. 3. Hotărîrile privind alte probleme, inclusiv stabilirea unor noi categorii de probleme asupra cărora să se decidă cu o majoritate de două treimi, se vor adopta cu majoritatea membrilor prezenți și votanți.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 19

Un Membru al Națiunilor Unite care este în întârziere cu plata contribuțiilor sale financiare către Organizație nu va putea participa la vot în Adunarea Generală dacă totalul arieratelor egalează sau depășește contribuția datorată de el pentru ultimii doi ani împliniți. Adunarea Generală poate totuși permite acestui Membru să ia parte la vot în cazul în care constata că neplata se datorează unor împrejurări independente de voința lui. Procedura

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 20

Adunarea Generală se va întruni în sesiuni anuale ordinare și, cînd împrejurările o cer, în sesiuni extraordinare. Sesiunile extraordinare vor fi convocate de Secretarul General la cererea Consiliului de Securitate sau a majorității Membrilor Națiunilor Unite.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 21

Adunarea Generală va stabili propriile sale reguli de procedura. Ea își va desemna Președintele pentru fiecare sesiune.

Capitolul 4 - ADUNAREA GENERALĂ

Articolul 22

Adunarea Generală poate înființa organele subsidiare pe care le socotește necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale. Componenta

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 23

1. Consiliul de Securitate va fi alcătuit din cincisprezece membri ai Națiunilor Unite. Republica China, Franța, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii vor fi membri permanenți al Consiliului de Securitate. Adunarea Generală va alege alți zece Membri ai Organizației ca membri nepermanenți ai Consiliului de Securitate, ținând în special seama în primul rind de contribuția Membrilor Națiunilor Unite la menținerea păcii și securității internaționale și la îndeplinirea celorlalte scopuri ale Organizației și, de asemenea, de o repartitie geografică echitabilă. 2. Membrii nepermanenți ai Consiliului de Securitate vor fi aleși pe o perioadă de doi ani. La prima alegere de membri nepermanenți, după sporirea numărului de membri ai Consiliului de Securitate de la unsprezece la cincisprezece, doi dintre cei patru membri adaugăji vor fi aleși pe o perioadă de un an. Membrii al căror mandat expira nu vor putea fi realeși imediat. 3. Fiecare membru al Consiliului de Securitate va avea un reprezentant în Consiliu. Funcții și puteri

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 24

1. Spre a asigura acțiunea rapidă și eficace a Organizației, Membrii săi conferă Consiliului de Securitate răspunderea principală pentru menținerea păcii și securității internaționale și recunosc ca, îndeplinindu-și îndatoririle impuse de aceasta răspundere, Consiliul de Securitate acționează în numele lor. 2. În îndeplinirea acestor îndatoriri, Consiliul de Securitate va acționa în conformitate cu Scopurile și Principiile Națiunilor Unite. Puterile specifice acordate Consiliului de Securitate pentru îndeplinirea acestor îndatoriri sînt definite în Capitolele VI, VII, VIII și XII. 3. Consiliul de Securitate va supune spre examinare Adunării Generale rapoarte anuale și, cînd va fi necesar, rapoarte speciale.

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 25

Membrii Națiunilor Unite sînt de acord să accepte și să execute hotărîrile Consiliului de Securitate, în conformitate cu prezenta Carta.

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 26

În scopul de a promova stabilirea și menținerea păcii și securității internaționale, fără a folosi pentru inarmari decât un minimum din resursele umane și economice ale lumii, Consiliul de Securitate are sarcina de a elabora, cu ajutorul Comitetului de Stat-Major, prevăzut în Articolul 47, planuri care vor fi supuse Membrilor Națiunilor Unite în vederea stabilirii unui sistem de reglementare a inarmarilor. Votare

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 27

1. Fiecare membru al Consiliului de Securitate va dispune de un vot. 2. Hotărârile Consiliului de Securitate în probleme de procedura vor fi adoptate cu votul afirmativ a noua membri. 3. Hotărârile Consiliului de Securitate în toate celelalte probleme vor fi adoptate cu votul afirmativ a noua membri, cuprinzând și voturile concordante ale tuturor membrilor permanenți, cu condiția ca, în cazul hotărârilor care se adoptă în temeiul Capitolului VI și al Articolului 52 paragraful 3, o parte la un diferend să se abțină de la votare. Procedura

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 28

1. Consiliul de Securitate va fi astfel organizat încât să-și poată exercita funcțiile fără întrerupere. În acest scop, fiecare membru al Consiliului de Securitate trebuie să aibă oricând un reprezentant la Sediul Organizației. 2. Consiliul de Securitate va tine ședințe periodice, la care fiecare dintre membrii săi poate, dacă dorește, să fie reprezentat de un membru al guvernului sau ori de un alt reprezentant special desemnat. 3. Consiliul de Securitate poate tine ședințe în alte locuri decât Sediul Organizației, pe care le socotește cele mai indicate pentru a-i înlesni lucrările.

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 29

Consiliul de Securitate poate înființa organele subsidiare pe care le considera necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale.

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 30

Consiliul de Securitate va stabili propriile sale reguli de procedura, inclusiv modul de desemnare a Președintelui sau.

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 31

Orice Membru al Națiunilor Unite care nu este membru al Consiliului de Securitate poate participa, fără drept de vot, la discutarea oricărei probleme supuse Consiliului de Securitate, ori de câte ori acesta considera ca interesele acelui Membru sînt afectate în mod special.

Capitolul 5 - CONSILIUL DE SECURITATE

Articolul 32

Orice Membru al Națiunilor Unite care nu este membru al Consiliului de Securitate sau orice Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite, dacă este parte într-un diferend examinat de Consiliul de Securitate, va fi invitat să participe, fără drept de vot, la discuțiile cu privire la acel diferend. Consiliul de Securitate va determina condițiile pe care le considera juste pentru participarea unui Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite.

Capitolul 6 - REZOLVAREA PAȘNICĂ A DIFERENDELOR

Articolul 33

1. Părțile la orice diferend a cărui prelungire ar putea pune în primejdie menținerea păcii și securității internaționale trebuie să caute să-l rezolve, înainte de toate, prin tratative, ancheta, mediatie, conciliere, arbitraj, pe cale judiciară, recurgere la organizații sau acorduri regionale sau prin alte mijloace pașnice, la alegerea lor. 2. Consiliul de Securitate, cînd socotește necesar, invita părțile să-și rezolve diferendul prin asemenea mijloace.

Capitolul 6 - REZOLVAREA PAȘNICĂ A DIFERENDELOR

Articolul 34

Consiliul de Securitate poate ancheta orice diferend sau orice situație care ar putea duce la fricțiuni internaționale sau ar putea da naștere unui diferend, în scopul de a stabili dacă prelungirea diferendului sau situației ar putea pune în primejdie menținerea păcii și securității internaționale.

Capitolul 6 - REZOLVAREA PAȘNICĂ A DIFERENDELOR

Articolul 35

1. Orice Membru al Națiunilor Unite poate atrage atenția Consiliului de Securitate sau Adunării Generale asupra oricărui diferend sau situații de natura celor menționate în Articolul 34. 2. Un Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite poate atrage atenția Consiliului de Securitate sau Adunării Generale asupra oricărui diferend la care este parte dacă accepta în prealabil, în privința acelui diferend, obligațiile de rezolvare pașnică prevăzute în prezenta Carta. 3. Acțiunile întreprinse de Adunarea Generală în chestiunile asupra cărora i se atrage atenția în temeiul Articolului de față vor fi supuse dispozițiilor Articolelor 11 și 12.

Capitolul 6 - REZOLVAREA PAȘNICĂ A DIFERENDELOR

Articolul 36

1. Consiliul de Securitate poate, în orice stadiu al unui diferend de natura celor menționate în Articolul 33 ori al unei situații similare, să recomande procedurile sau metodele de aplanare corespunzătoare. 2. Consiliul de Securitate va lua în considerare orice proceduri de rezolvare a diferendului deja adoptate de părți. 3. Făcând recomandări în temeiul prezentului Articol, Consiliul de Securitate va ține seama și de faptul că, în regula generală, diferendele de ordin juridic trebuie să fie supuse de părți Curții Internaționale de Justiție, în conformitate cu dispozițiile Statutului Curții.

Capitolul 6 - REZOLVAREA PAȘNICĂ A DIFERENDELOR

Articolul 37

1. În cazul în care părțile la un diferend de natura celor menționate în Articolul 33 nu reușesc să-l rezolve prin mijloacele indicate în acel Articol, ele îl vor supune Consiliului de Securitate. 2. În cazul în care Consiliul de Securitate socotește că prelungirea diferendului ar putea, în fapt, să pună în primejdie menținerea păcii și securității internaționale, el va hotărî dacă trebuie să acționeze în temeiul Articolului 36 sau să recomande condițiile de rezolvare pe care le va considera potrivite.

Capitolul 6 - REZOLVAREA PAȘNICĂ A DIFERENDELOR

Articolul 38

Fără a se aduce atingere dispozițiilor Articolelor 33-37, Consiliul de Securitate poate, dacă toate părțile la un diferend cer aceasta, să facă recomandări părților în scopul rezolvării pașnice a diferendului.

Capitolul 7 - ACȚIUNEA ÎN CAZ DE AMENINȚĂRI ÎMPOTRIVA PĂCII, DE ÎNCĂLCĂRI ALE PĂCII ȘI DE ACTE DE AGRESIUNE

Articolul 39

Consiliul de Securitate va constata existența unei amenințări împotriva păcii, a unei încălcări a păcii sau a unui act de agresiune și va face recomandări ori va hotărî ce măsuri vor fi luate, în conformitate cu Articolele 41 și 42, pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale.

Capitolul 7 - ACȚIUNEA ÎN CAZ DE AMENINȚĂRI ÎMPOTRIVA PĂCII, DE ÎNCĂLCĂRI ALE PĂCII ȘI DE ACTE DE AGRESIUNE

Articolul 40

Pentru a preîntîmpina o agravare a situației, Consiliul de Securitate poate să facă recomandări sau să hotărî asupra măsurilor care trebuie luate în conformitate cu Articolul 39, să invite părțile interesate să se conformeze măsurilor provizorii pe care le considera necesare sau de dorit. Asemenea măsuri provizorii nu vor prejudicia întru nimic drepturile, pretențiile sau poziția părților interesate. Consiliul de Securitate va ține seama în modul convenit de neexecutarea acestor măsuri provizorii.

Articolul 41

Consiliul de Securitate poate hotărî ce măsuri, care nu implica folosirea forței armate, trebuie luate spre a se da urmare hotărîrilor sale și poate cere Membrilor Națiunilor Unite să aplice aceste măsuri. Ele pot să cuprindă întreruperea totală sau parțială a relațiilor economice și a comunicațiilor feroviare, maritime, aeriene, poștale, telegrafice, prin radio și a altor mijloace de comunicație, precum și ruperea relațiilor diplomatice.

Articolul 42

În cazul în care Consiliul de Securitate va socoti ca măsurile prevăzute în Articolul 41 nu ar fi adecvate ori că s-au dovedit a nu fi adecvate, el poate întreprinde, cu forțe aeriene, navale sau terestre, orice acțiune pe care o considera necesară pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale. Aceasta acțiune poate cuprinde demonstrații, măsuri de blocadă și alte operațiuni executate de forțe aeriene, maritime sau terestre ale Membrilor Națiunilor Unite.

Articolul 43

1. Toți Membrii Națiunilor Unite spre a contribui la menținerea păcii și securității internaționale, se obliga să pună la dispoziția Consiliului de Securitate, la cererea sa și în conformitate cu un acord sau acorduri speciale, forțele armate, asistența și înlesnirile, inclusiv dreptul de trecere, necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale. 2. Acordul sau acordurile menționate mai sus vor stabili efectivele și natura acestor forțe, gradul lor de pregătire și amplasarea lor generală precum și natura înlesnirilor și asistenței care urmează să fie acordate. 3. Acordul sau acordurile vor fi negociate cât mai curînd posibil, la inițiativa Consiliului de Securitate. Ele se vor încheia între Consiliul de Securitate și Membri ai Organizației, sau între Consiliul de Securitate și grupuri de Membri ai Organizației și vor fi supuse ratificării statelor semnatare, în conformitate cu procedura lor constituțională.

Articolul 44

Atunci cînd Consiliul de Securitate a hotărît să recurgă la forța, el trebuie, înainte de a cere unui Membru nereprezentat în Consiliu să pună la dispoziție forțe armate, în executarea obligațiilor asumate de acesta în temeiul Articolului 43, să invite pe acel Membru ca, dacă dorește, să participe la luarea hotărîrilor Consiliului de Securitate privind folosirea contingentelor de forțe armate ale acelui Membru.

Articolul 45

Spre a permite Organizației să ia măsuri urgente de ordin militar, Membrii Națiunilor Unite vor menține contingente naționale de forțe aeriene imediat utilizabile pentru o acțiune combinată de constringere internațională. Efectivele și gradul de pregătire ale acestor contingente precum și planurile pentru acțiunea lor combinată vor fi stabilite de către Consiliul de Securitate, cu ajutorul Comitetului de Stat-Major, în limitele indicate prin acordul sau acordurile speciale, menționate în Articolul 43.

Articolul 46

Planurile pentru folosirea forțelor armate vor fi stabilite de Consiliul de Securitate cu ajutorul Comitetului de Stat-Major.

Articolul 47

1. Se va înființa un Comitet de Stat-Major pentru a sfatui și asista Consiliul de Securitate în toate problemele referitoare la mijloacele de ordin militar necesare Consiliului de Securitate pentru menținerea păcii și securității internaționale, la folosirea și comanda forțelor puse la dispoziția sa, la reglementarea inarmărilor și la eventuala dezarmare. 2. Comitetul de Stat-Major va fi alcătuit din Șefii Statelor-Majore ale membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate sau din reprezentanții lor. Orice Membru al Națiunilor Unite care nu este reprezentant permanent în Comitet va fi invitat de către Comitet să se asocieze când participarea acelui Membru la lucrările lui este necesară pentru buna îndeplinire a îndatoririlor Comitetului. 3. Comitetul de Stat-Major va răspunde, sub autoritatea Consiliului de Securitate, de conducerea strategică a oricăror forțe armate puse la dispoziția Consiliului de Securitate. Problemele privind comanda unor asemenea forțe vor fi reglementate ulterior. 4. Cu autorizația Consiliului de Securitate și după consultarea cu organizațiile regionale corespunzătoare, Comitetul de Stat-Major poate înființa subcomitete regionale.

Articolul 48

1. Măsurile necesare executării hotărârilor Consiliului de Securitate în scopul menținerii păcii și securității internaționale vor fi luate de toți Membrii Națiunilor Unite sau de unii dintre ei, după cum va stabili Consiliul de Securitate. 2. Aceste hotărâri vor fi executate de Membrii Națiunilor Unite atât direct cât și prin acțiunea lor în cadrul organismelor internaționale corespunzătoare din care fac parte.

Articolul 49

Membrii Națiunilor Unite se vor asocia spre a-și acorda reciproc asistența în executarea măsurilor hotărâte de Consiliul de Securitate.

Articolul 50

Dacă Consiliul de Securitate ia măsuri preventive sau de constringere împotriva unui Stat, orice alt Stat, indiferent dacă este sau nu Membru al Națiunilor Unite, care intimpina dificultăți economice deosebite, ivite ca urmare a executării acelor măsuri, va avea dreptul să consulte Consiliul de Securitate cu privire la rezolvarea acelor dificultăți.

Articolul 51

Nici o dispoziție din prezenta Carta nu va aduce atingere dreptului inerent de autoapărare individuală sau colectivă în cazul în care se produce un atac armat împotriva unui Membru al Națiunilor Unite, pînă cînd Consiliul de Securitate va fi luat măsurile necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale. Măsurile luate de Membri în exercitarea acestui drept de autoapărare vor fi aduse imediat la cunoștința Consiliului de Securitate și nu vor afecta în nici un fel puterea și îndatorirea Consiliului de Securitate, în temeiul prezentei Carte, de a întreprinde oricînd acțiunile pe care le va socoti necesare pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale.

Articolul 52

1. Nici o dispoziție din prezenta Carta nu se opune existenței unor acorduri sau unor organisme regionale destinate să se ocupe cu problemele privind menținerea păcii și securității internaționale care sînt susceptibile de acțiuni cu caracter regional, cu condiția ca asemenea acorduri sau organisme, precum și activitatea lor, să fie compatibile cu Scopurile și Principiile Organizației. 2. Membrii Națiunilor Unite care încheie asemenea acorduri sau constituie asemenea organisme trebuie să depună toate eforturile pentru rezolvarea pașnică a diferendelor locale prin intermediul unor astfel de acorduri sau organisme regionale înainte de a le supune Consiliului de Securitate. 3. Consiliul de Securitate va încuraja dezvoltarea rezolvării pașnice a diferendelor locale prin intermediul acestor acorduri sau organisme regionale, fie din inițiativa Statelor interesate, fie din propria sa inițiativa. 4. Articolul de față nu aduce întru nimic atingere aplicării Articolelor 34 și 35.

Capitolul 8 - ACORDURI REGIONALE

Articolul 53

1. Consiliul de Securitate va folosi, dacă este cazul, asemenea acorduri sau organisme regionale pentru aplicarea acțiunilor de constringere sub autoritatea sa. Nici o acțiune de constringere nu va fi însă întreprinsă, în temeiul acestor acorduri regionale sau de către organismele regionale, fără autorizația Consiliului de Securitate; sînt exceptate măsurile împotriva oricărui Stat inamic, în sensul definiției paragrafului 2 din Articolul de față, prevăzute în Articolul 107 sau în acordurile regionale, îndreptate împotriva reluării unei politici agresive de către un asemenea Stat, pînă cînd se va putea incredinta Organizației, la cererea guvernelor interesate, sarcina de a preintîmpina orice noua agresiune din partea unui asemenea Stat. 2. Termenul de (r)Stat inamicZ, așa cum este folosit în paragraful 1 din Articolul de față, se aplică oricărui Stat care, în timpul celui de-al doilea război mondial, a fost inamicul oricăruia dintre semnatarii prezentei Carte.

Capitolul 8 - ACORDURI REGIONALE

Articolul 54

Consiliul de Securitate trebuie să fie în permanenta deplin informat asupra acțiunilor întreprinse sau preconizate în temeiul acordurilor regionale sau de către organismele regionale în scopul menținerii păcii și securității internaționale.

Capitolul 9 - COOPERAREA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ INTERNAȚIONALĂ

Articolul 55

În scopul de a crea condițiile de stabilitate și bunăstare necesare unor relații pașnice și prietenești între națiuni, întemeiate pe respectarea principiului egalității în drepturi a popoarelor și al dreptului lor de a dispune de ele însele, Națiunile Unite vor promova:

- a) ridicarea nivelului de trai, deplina folosire a forței de muncă și condiții de progres și dezvoltare economică și socială;
- b) rezolvarea problemelor internaționale în domeniile economic, social, al sănătății și al altor probleme conexe; cooperarea internațională în domeniile culturii și învățămîntului;
- c) respectarea universală și efectivă a drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie.

Capitolul 9 - COOPERAREA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ INTERNAȚIONALĂ

Articolul 56

Toți Membrii se obliga să întreprindă acțiuni în comun și separat, în cooperare cu Organizația, pentru realizarea scopurilor enunțate în Articolul 55.

Capitolul 9 - COOPERAREA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ INTERNAȚIONALĂ

Articolul 57

1. Diferitele instituții specializate, înființate prin acorduri interguvernamentale și avînd, potrivit statutelor lor, largi atribuții internaționale în domeniile economic, social, cultural, al învățămîntului, sănătății și alte domenii conexe, vor fi puse în legătură cu Națiunile Unite în conformitate cu dispozițiile Articolului 63. 2. Instituțiile astfel puse în legătură cu Națiunile Unite sînt desemnate mai jos prin expresia instituții specializate.

Capitolul 9 - COOPERAREA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ INTERNAȚIONALĂ

Articolul 58

Organizația va face recomandări pentru coordonarea programelor și activităților instituțiilor specializate.

Capitolul 9 - COOPERAREA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ INTERNAȚIONALĂ

Articolul 59

Organizația va iniția, cînd este cazul, tratative între statele interesate în vederea infiintării oricăror noi instituții specializate necesare pentru îndeplinirea scopurilor enunțate în Articolul 55.

Capitolul 9 - COOPERAREA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ INTERNAȚIONALĂ

Articolul 60

Răspunderea pentru îndeplinirea funcțiilor Organizației, enunțate în Capitolul de față, va reveni Adunării Generale și, sub autoritatea Adunării Generale, Consiliului Economic și Social care va avea în acest scop puterile stabilite în Capitolul

x) Componenta

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 61

1. Consiliul Economic și Social va fi alcătuit din cincizeci și patru de Membri ai Națiunilor Unite aleși de Adunarea Generală. 2. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 3, optsprezece membri ai Consiliului Economic și Social vor fi aleși în fiecare an pentru o perioadă de trei ani. Un membru al cărui mandat expira va putea fi reales imediat. 3. La prima alegere după sporirea numărului de membri ai Consiliului Economic și Social de la douăzeci și șapte la cincizeci și patru, pe lîngă membrii aleși în locul celor noua membri ale căror mandate expira la sfîrșitul aceluși an, vor fi aleși încă douăzeci și șapte membri. Mandatul a noua dintre acești douăzeci și șapte membri adaugati va expira după un an, iar al altor noua membri după doi ani, potrivit dispozițiilor Adunării Generale. 4. Fiecare membru al Consiliului Economic și Social va avea un reprezentant în Consiliu. Funcții și puteri

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 62

1. Consiliul Economic și Social poate efectua sau iniția studii și rapoarte privind probleme internaționale în domeniile economic social, cultural, al învățământului, al sănătății și în alte domenii conexe și poate face recomandări în privința tuturor acestor probleme Adunării Generale, Membrilor Națiunilor Unite și instituțiilor specializate interesate. 2. El poate face recomandări în scopul de a promova respectarea efectivă a drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți. 3. El poate pregăti, spre a fi supuse Adunării Generale, proiecte de convenții în probleme de competența sa. 4. El poate convoca în conformitate cu regulile fixate de Națiunile Unite conferințe internaționale în probleme de competența sa.

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 63

1. Consiliul Economic și Social poate încheia cu oricare dintre instituțiile la care se referă Articolul 57 acorduri stabilind condițiile în care instituția respectivă va fi pusă în legătură cu Națiunile Unite. Aceste acorduri vor fi supuse aprobării Adunării Generale. 2. El poate coordona activitatea instituțiilor specializate prin consultări cu ele și prin recomandări adresate acestor instituții, precum și prin recomandări adresate Adunării Generale și Membrilor Națiunilor Unite.

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 64

1. Consiliul Economic și Social poate lua măsurile potrivite spre a obține rapoarte periodice din partea instituțiilor specializate. El poate conveni cu Membri Națiunilor Unite și cu instituțiile specializate spre a obține rapoarte privind măsurile luate în executarea propriilor sale recomandări și a recomandărilor Adunării Generale în probleme de competența Consiliului. 2. El poate comunica Adunării Generale observațiile sale asupra acestor rapoarte.

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 65

Consiliul Economic și Social poate da informații Consiliului de Securitate și îi va da asistența, la cererea acestuia.

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 66

1. Consiliul Economic și Social va îndeplini, în executarea recomandărilor Adunării Generale, funcțiile care intră în competența sa. 2. El poate, cu aprobarea Adunării Generale, să îndeplinească serviciile pe care i le-ar cere Membri ai Națiunilor Unite sau instituții specializate. 3. El va îndeplini celelalte funcții specificate în alte părți din prezenta Carta sau care îi pot fi atribuite de Adunarea Generală. Votare

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 67

1. Fiecare membru al Consiliului Economic și Social dispune de un vot. 2. Hotărârile Consiliului Economic și Social se vor adopta cu majoritatea de voturi a membrilor prezenți și votanti. Procedura

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 68

Consiliul Economic și Social va înființa comisii pentru problemele economice și sociale și pentru promovarea drepturilor omului precum și orice alte comisii necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale.

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 69

Consiliul Economic și Social va invita orice Membru al Națiunilor Unite să participe fără drept de vot, la dezbaterile sale asupra oricăror probleme care prezintă un interes special pentru acel Membru.

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 70

Consiliul Economic și Social poate lua măsuri pentru participarea, fără drept de vot, a reprezentanților instituțiilor specializate la dezbaterile sale sau ale comisiilor înființate de el, precum și pentru participarea propriilor săi reprezentanți la dezbaterile instituțiilor specializate.

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 71

Consiliul Economic și Social va putea lua orice măsuri potrivite pentru consultarea organizațiilor neguvernamentale care se ocupa cu probleme de competența sa. Aceste măsuri se pot aplica unor organizații internaționale și, dacă este cazul unor organizații naționale, după consultare cu Membrul Națiunilor Unite interesat în aceasta.

Capitolul 10 - CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Articolul 72

1. Consiliul Economic și Social va stabili propriile sale reguli de procedura inclusiv modul de desemnare a Președintelui sau. 2. Consiliul Economic și Social se va întruni după necesități, potrivit cu regulile sale de procedura care vor cuprinde dispoziții pentru convocarea Consiliului la cererea majorității membrilor săi.

Capitolul 11 - DECLARAȚIE PRIVIND TERITORIILE CARE NU SE AUTOGUVERNEAZA

Articolul 73

Membrii Națiunilor Unite care au sau care își asuma răspunderea pentru administrarea unor teritorii ale căror popoare nu au atins încă un grad deplin de autoguvernare recunosc principiul ca interesele locuitorilor acestor teritorii au întâietate. Ei accepta ca o misiune sacră obligația de a promova la maximum bunăstarea locuitorilor acestor teritorii, în cadrul sistemului de pace și securitate internațională stabilit prin prezenta Carta, și în acest scop:

- a) de a asigura, cu respectarea cuvenită a culturii popoarelor în cauza progresul lor politic, economic, social și în domeniul educației, tratamentul lor echitabil și protecția lor împotriva abuzurilor;
- b) de a dezvolta capacitatea lor de a se autoguverna, de a tine seama în modul cuvenit de năzuințele politice ale acestor popoare și de a le ajuta în dezvoltarea progresivă a instituțiilor lor politice libere, potrivit cu condițiile specifice fiecărui teritoriu și ale poporului sau și cu gradul lor diferit de dezvoltare;
- c) de a întări pacea și securitatea internațională;
- d) de a promova măsuri constructive de dezvoltare, de a încuraja lucrări de cercetare de a coopera unul cu altul și, în cazurile potrivite, cu organisme internaționale specializate spre a realiza efectiv scopurile sociale, economice și științifice enunțate în prezentul Articol;
- e) de a transmite regulat spre informare Secretarului general, sub rezerva limitărilor pe care le-ar putea impune exigente de securitate și considerente de ordin constituțional, informații statistice și altele de natura tehnică privind condițiile economice, sociale și de învățământ din teritoriile de care răspund, altele decât teritoriile cărora li se aplică Capitolele XII și XIII.

Capitolul 11 - DECLARAȚIE PRIVIND TERITORIILE CARE NU SE AUTOGUVERNEAZA

Articolul 74

Membrii Națiunilor Unite recunosc, de asemenea, ca politica lor față de teritoriile cărora li se aplică acest Capitol, ca și față de teritoriile lor metropolitane trebuie să se întemeieze pe principiul general al bunei vecinătăți în domeniile social economic și comercial, ținând seama în mod cuvenit, de interesele și bunăstarea restului lumii.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 75

Organizația Națiunilor Unite va stabili, sub autoritatea sa, un sistem internațional de tutela pentru administrarea și supravegherea teritoriilor care vor putea fi supuse acestui sistem prin acorduri individuale ulterioare. Aceste teritorii sînt desemnate în cele de mai jos prin expresia (r)teritorii sub tutelaZ.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 76

Obiectivele fundamentale ale sistemului de tutela, în conformitate cu scopurile Națiunilor Unite enunțate în Articolul 1 din prezenta Carta vor fi următoarele:

- a) de a întări pacea și securitatea internațională;
- b) de a promova progresul politic, economic și social al locuitorilor din teritoriile sub tutela precum și dezvoltarea educației lor; de a favoriza, de asemenea evoluția lor progresivă spre autoguvernare sau independență, ținând seama de condițiile specifice fiecărui teritoriu și popoarelor sale și de năzuințele liber exprimate ale popoarelor interesate și de dispozițiile care vor putea fi prevăzute prin fiecare acord de tutela;
- c) de a încuraja respectarea drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie, și de a dezvolta sentimentul de interdependență a popoarelor lumii;
- d) de a asigura egalitatea de tratament în domeniile social, economic și comercial tuturor Membrilor Națiunilor Unite și cetățenilor lor; de a asigura, de asemenea, acestora din urmă egalitate de tratament în administrarea justiției, fără a se aduce atingere realizării obiectivelor menționate mai sus și sub rezerva dispozițiilor Articolului 80.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 77

1. Sistemul de tutela se va aplica teritoriilor din categoriile enumerate mai jos și care vor fi supuse acestui sistem prin acorduri de tutela:

- a) teritorii în prezent sub mandat;
- b) teritorii care pot fi desprinse din statele inamice, ca urmare a celui de-al doilea război mondial;
- c) teritorii supuse în mod voluntar acestui sistem de către statele care răspund de administrarea lor. 2. Printr-un acord ulterior se va stabili care teritorii din categoriile menționate mai sus vor fi supuse sistemului de tutela și în ce condiții.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 78

Sistemul de tutela nu se va aplica țărilor care au devenit Membri ai Națiunilor Unite, relațiile dintre ele trebuind să se întemeieze pe respectarea principiului egalității suverane.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 79

Condițiile sistemului de tutela pentru fiecare teritoriu care urmează să fie supus acestui sistem, precum și orice modificări sau amendamente, vor face obiectul unui acord între statele direct interesate, inclusiv puterea mandatară în cazul teritoriilor sub mandatul unui Membru al Națiunilor Unite, și vor fi aprobate în conformitate cu prevederile Articolelor 83 și 85.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 80

1. Cu excepția celor ce s-ar putea conveni prin acordurile individuale de tutela, încheiate în conformitate cu Articolele 77, 79 și 81, prin care fiecare teritoriu este supus sistemului de tutela, și pînă la încheierea unor asemenea acorduri, nici o dispoziție din prezentul Capitol nu trebuie să fie interpretată ca modificînd în vreun fel, direct sau indirect, orice drepturi ale oricăror state sau popoare, ori dispozițiile unor acte internaționale în vigoare la care pot fi părți Membri ai Națiunilor Unite. 2. Paragraful 1 din prezentul Articol nu trebuie interpretat ca dînd temeiuri pentru întirzierea sau amînarea negocierii și încheierii de acorduri destinate să supună sistemului de tutela teritoriului sub mandat sau alte teritorii, potrivit prevederilor Articolului 77.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 81

Acordul de tutela va cuprinde, în fiecare caz, condițiile în care va fi administrat teritoriul sub tutela și va desemna autoritatea care va exercita administrarea teritoriului sub tutela. O asemenea autoritate, denumită mai jos (r)autoritate administrantăZ, poate fi unul sau mai multe state sau însăși Organizația.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 82

În orice acord de tutela pot fi stabilite una sau mai multe zone strategice, care pot cuprinde o parte sau întreg teritoriul sub tutela căruia i se aplică acordul, fără a se aduce atingere oricărui acord sau oricăror acorduri speciale, încheiate în temeiul Articolului 43.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 83

1. Toate funcțiile Națiunilor Unite privind zonele strategice, inclusiv aprobarea dispozițiilor din acordurile de tutela și a modificării sau amendării lor, vor fi exercitate de Consiliul de Securitate. 2. Obiectivele fundamentale enunțate în Articolul 76 sînt valabile pentru popoarele din fiecare zona strategica. 3. Consiliul de Securitate, ținînd seama de dispozițiile acordurilor de tutela și fără a se aduce atingere exigențelor de securitate, va recurge la sprijinul Consiliului de Tutela pentru îndeplinirea funcțiilor asumate de Națiunile Unite, în cadrul sistemului de tutela, în domeniile politic, economic, social și al învățămîntului în zonele strategice.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 84

Autoritatea administranta va avea datoria de a veghea ca teritoriul sub tutela să-și aducă contribuția la menținerea păcii și securității internaționale. În acest scop, autoritatea administranta poate folosi contingente de voluntari, înlesnirile și sprijinul teritoriului sub tutela pentru a îndeplini obligațiile asumate în aceasta privinta față de Consiliul de Securitate, precum și pentru apărarea locală și menținerea legalității și a ordinii în teritoriul sub tutela.

Capitolul 12 - SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE TUTELA

Articolul 85

1. Funcțiile Națiunilor Unite privind acordurile de tutela pentru toate zonele care nu sînt desemnate ca zone strategice, inclusiv aprobarea dispozițiilor acordurilor de tutela și a modificării sau amendării lor, vor fi exercitate de Adunarea Generală. 2. Consiliul de Tutela, acționînd sub autoritatea Adunării Generale, o va ajuta la îndeplinirea acestor funcții. Componenta

Capitolul 13 - CONSILIUL DE TUTELA

Articolul 86

1. Consiliul de Tutela se va compune din următorii Membri ai Națiunilor Unite:

- a) Membrii care administrează teritorii sub tutela;
 - b) acei Membri desemnați nominal în Articolul 23 care nu administrează teritorii sub tutela;
 - c) atitua alți Membri aleși de Adunarea Generală pe o perioadă de trei ani, citi vor fi necesari pentru ca numărul total al membrilor Consiliului de Tutela să fie egal repartizat între Membrii Națiunilor Unite care administrează și cei care nu administrează teritorii sub tutela.
2. Fiecare membru al Consiliului de Tutela va desemna o persoană cu o calificare specială care să-l reprezinte în Consiliu. Funcții și puteri

Capitolul 13 - CONSILIUL DE TUTELA

Articolul 87

Adunarea Generală și, sub autoritatea ei, Consiliul de Tutela pot, în îndeplinirea funcțiilor lor:

- a) sa examineze rapoartele supuse de autoritatea administranta;
- b) sa primească petiții și să le examineze, în consultare cu autoritatea administranta;
- c) sa organizeze vizite periodice în teritoriile respective sub tutela, la date fixate de acord cu autoritatea administranta, și
- d) sa întreprindă aceste acțiuni și altele în conformitate cu dispozițiile acordurilor de tutela.

Capitolul 13 - CONSILIUL DE TUTELA

Articolul 88

Consiliul de Tutela va elabora un chestionar privitor la progresul locuitorilor din fiecare teritoriu sub tutela în domeniile politic, economic, social și al educației; autoritatea administranta a fiecărui teritoriu sub tutela care intră în competența Adunării Generale va inainta acesteia un raport anual pe baza chestionarului menționat.

Capitolul 13 - CONSILIUL DE TUTELA

Articolul 89

1. Fiecare membru al Consiliului de Tutela dispune de un vot. 2. Hotărârile Consiliului de Tutela vor fi adoptate cu majoritatea membrilor prezenți și votanti. Procedura

Capitolul 13 - CONSILIUL DE TUTELA

Articolul 90

1. Consiliul de Tutela va stabili propriile sale reguli de procedura, inclusiv modul de desemnare a Președintelui sau. 2. Consiliul de Tutela se va întruni după necesități, potrivit cu regulile sale de procedura care vor prevedea convocarea Consiliului la cererea majorității membrilor săi;

Capitolul 13 - CONSILIUL DE TUTELA

Articolul 91

Consiliul de Tutela va recurge, când este cazul, la asistența Consiliului Economic și Social și a instituțiilor specializate în problemele care intră în respectivele lor competente.

Capitolul 14 - CURTEA INTERNATIONALĂ DE JUSTIȚIE

Articolul 92

Curtea Internațională de Justiție va fi organul judiciar principal al Națiunilor Unite. Ea va funcționa în conformitate cu Statutul anexat, care este stabilit pe baza statutului Curții Permanente de Justiție Internațională, și face parte integrantă din prezenta Carta.

Capitolul 14 - CURTEA INTERNATIONALĂ DE JUSTIȚIE

Articolul 93

1. Toți Membrii Națiunilor Unite sînt IPSO FACTO părți la Statutul Curții Internaționale de Justiție. 2. Un Stat care nu este Membru al Națiunilor Unite poate deveni parte la statutul Curții Internaționale de Justiție în condiții care urmează a fi determinate, pentru fiecare caz în parte, de către Adunarea Generală, la recomandarea Consiliului de Securitate.

Capitolul 14 - CURTEA INTERNATIONALĂ DE JUSTIȚIE

Articolul 94

1. Fiecare Membru al Națiunilor Unite se obliga să se conformeze hotărîrii Curții Internaționale de Justiție în orice cauză la care este parte. 2. Dacă oricare dintre părțile la o cauză nu va executa obligațiile ce-i revin în temeiul unei hotărîri a Curții, cealaltă parte se va putea adresa Consiliului de Securitate care poate, în caz ca socotește necesar, să facă recomandări sau să hotărască măsurile de luat pentru aducerea la îndeplinire a hotărîrii.

Capitolul 14 - CURTEA INTERNATIONALĂ DE JUSTIȚIE

Articolul 95

Nici o dispoziție din prezenta Carta nu va împiedica pe membrii Națiunilor Unite să încredințeze rezolvarea diferendelor lor altor tribunale, în temeiul unor acorduri deja în vigoare sau care ar putea fi încheiate în viitor.

Capitolul 14 - CURTEA INTERNATIONALĂ DE JUSTIȚIE

Articolul 96

1. Adunarea Generală sau Consiliul de Securitate pot cere Curții Internaționale de Justiție un aviz consultativ în orice problemă juridică. 2. Alte organe ale Națiunilor Unite și instituțiilor specializate, cărora Adunarea Generală le poate da oricînd o autorizație în acest scop, au, de asemenea, dreptul de a cere avize consultative Curții în problemele juridice care se ivesc în sfera lor de activitate.

Capitolul 15 - SECRETARIATUL

Articolul 97

Secretariatul va cuprinde un Secretar General și personalul de care Organizația va avea nevoie. Secretarul General va fi numit de Adunarea Generală la recomandarea Consiliului de Securitate. El va fi cel mai înalt funcționar administrativ al Organizației.

Capitolul 15 - SECRETARIATUL

Articolul 98

Secretarul General va acționa în această calitate la toate ședințele Adunării Generale, ale Consiliului de Securitate, ale Consiliului Economic și Social și ale Consiliului de Tutela. El va îndeplini orice alte funcții ce-i sînt încredințate de aceste organe. Secretarul General va prezenta Adunării Generale un raport anual asupra activității Organizației.

Capitolul 15 - SECRETARIATUL

Articolul 99

Secretarul General poate atrage atenția Consiliului de Securitate asupra oricărei probleme care după părerea sa, ar putea pune în primejdie menținerea păcii și securității internaționale.

Capitolul 15 - SECRETARIATUL

Articolul 100

1. În îndeplinirea îndatoririlor lor, Secretarul General și personalul nu vor solicita și nici nu vor primi instrucțiuni de la vreun guvern sau de la vreo autoritate exterioară Organizației. Ei se vor abține de la orice act incompatibil cu situația lor de funcționari internaționali, răspunzători numai față de Organizație. 2. Fiecare Membru al Națiunilor Unite se obliga să respecte caracterul exclusiv internațional al funcțiilor Secretarului General și ale personalului și să nu caute să-i influențeze în executarea sarcinilor.

Capitolul 15 - SECRETARIATUL

Articolul 101

1. Personalul va fi numit de Secretarul General, potrivit regulilor stabilite de Adunarea Generală. 2. Un personal corespunzător va fi afectat în mod permanent Consiliului Economic și Social, Consiliului de Tutela, și, dacă este cazul, altor organe ale Națiunilor Unite. Acest personal va face parte din Secretariat. 3. Considerentul precumpanitor la recrutarea și stabilirea condițiilor de serviciu ale personalului trebuie să fie necesitatea de a se asigura Organizației serviciile unui personal care să posedze cele mai înalte calități de muncă, de competență și de integritate. Se va ține seama în modul convenit de importanța recrutării personalului pe cea mai largă bază geografică posibilă.

Capitolul 16 - DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 102

1. Orice tratat sau acord internațional încheiat de orice Membru al Națiunilor Unite, după intrarea în vigoare a prezentei Carte, va fi cât mai curînd posibil înregistrat la Secretariat și publicat de acesta. 2. Nici o parte la un tratat sau acord internațional care nu a fost înregistrat în conformitate cu dispozițiile paragrafului 1 din prezentul Articol nu va putea invoca acel tratat sau acord în fața vreunui organ al Națiunilor Unite.

Capitolul 16 - DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 103

În caz de conflict între obligațiile Membrilor Națiunilor Unite decurgînd din prezenta Carta și obligațiile lor decurgînd din orice alt acord internațional vor prevala obligațiile decurgînd din prezenta Carta.

Capitolul 16 - DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 104

Organizația se va bucura pe teritoriul fiecăruia dintre Membrii săi de capacitatea juridică necesară pentru îndeplinirea funcțiilor și realizarea scopurilor sale.

Capitolul 16 - DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 105

1. Organizația se va bucura pe teritoriul fiecăruia dintre Membrii săi de privilegiile și imunitățile necesare pentru realizarea scopurilor sale. 2. Reprezentanții Membrilor Națiunilor Unite și funcționarii Organizației se vor bucura, de asemenea, de privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea, în mod cu totul independent, a funcțiilor lor legate de Organizație. 3. Adunarea Generală poate face recomandări în scopul de a stabili detaliile aplicării paragrafelor 1 și 2 din acest Articol sau poate propune Membrilor Națiunilor Unite convenții în acest scop.

Capitolul 17 - DISPOZIȚII TRANZITORII DE SECURITATE

Articolul 106

Pînă la intrarea în vigoare a acordurilor speciale menționate în Articolul 43 care, după părerea Consiliului de Securitate, îi vor permite să înceapă a-și asuma răspunderile ce îi incumba potrivit Articolului 42, părțile la Declarația celor Patru Națiuni semnată la Moscova la 30 octombrie 1943 și Franța se vor consulta între ele și, la nevoie, cu alți Membri ai Națiunilor Unite în conformitate cu dispozițiile paragrafului 5 din acea Declarație, spre a întreprinde, în numele Organizației, orice acțiuni comune care ar putea fi necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Capitolul 17 - DISPOZIȚII TRANZITORII DE SECURITATE

Articolul 107

Nici o dispoziție din prezenta Carta nu va afecta sau interzice, față de un Stat care în cursul celui de-al doilea război mondial a fost inamicul vreunuia dintre semnatarii prezentei Carte, o acțiune întreprinsă sau autorizată, ca urmare a acestui război, de către guvernele care poartă răspunderea acestei acțiuni.

Capitolul 18 - AMENDAMENTE

Articolul 108

Amendamentele la prezenta Carta vor intra în vigoare pentru toți Membrii Națiunilor Unite când vor fi fost adoptate cu o majoritate de două treimi din membrii Adunării Generale și ratificate, în conformitate cu respectiva lor procedura constituțională, de două treimi din Membrii Națiunilor Unite, inclusiv toți membrii permanenți ai Consiliului de Securitate.

Capitolul 18 - AMENDAMENTE

Articolul 109

1. O Conferința Generală a Membrilor Națiunilor Unite cu scopul revizuirii prezentei Carte va putea fi ținută la data și la locul care vor fi stabilite cu votul unei majorități de două treimi din membrii Adunării Generale și cu voturile oricăror noua membri ai Consiliului de Securitate. Fiecare Membru al Organizației va dispune la conferința de un vot. 2. Orice modificare a prezentei Carte, recomandată de conferința prin votul majorității de două treimi, va intra în vigoare la ratificarea ei, în conformitate cu respectiva lor procedura constituțională, de către două treimi din Membrii Națiunilor Unite, inclusiv toți membri permanenți ai Consiliului de Securitate. 3. Dacă o asemenea conferința nu va fi fost ținută pînă la cea de-a zecea sesiune anuală a Adunării Generale următoare intrării în vigoare a prezentei Carte, propunerea de a se convoca o asemenea conferința va fi înscrisă pe ordinea de zi a acelei sesiuni a Adunării Generale iar conferința se va reuni dacă aceasta se va decide prin votul majorității membrilor Adunării Generale și cu voturile oricăror șapte membri ai Consiliului de Securitate.

Capitolul 19 - RATIFICARE ȘI SEMNARE

Articolul 110

1. Prezenta Carta va fi ratificată de statele semnatare în conformitate cu respectiva lor procedura constituțională. 2. Instrumentele de ratificare vor fi depuse Guvernului Statelor Unite ale Americii, care va notifica fiecare depunere tuturor Statelor semnatare precum și Secretarului General al Organizației, după ce acesta va fi fost numit. 3. Prezenta Carta va intra în vigoare după depunerea instrumentelor de ratificare de către Republica China, Franța, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii și de către majoritatea celorlalte state semnatare. Guvernul Statelor Unite ale Americii va întocmi apoi un proces-verbal privind depunerea instrumentelor de ratificare, pe care îl va trimite în copie tuturor statelor semnatare. 4. Statele semnatare ale prezentei Carte care o ratifica după intrarea ei în vigoare, vor deveni Membri originari ai Națiunilor Unite la data depunerii instrumentelor de ratificare respective.

Articolul 111

Prezenta Carta, ale carei texte în limbile chineza, franceza, rusa, engleza și spaniola sînt în mod egal autentice, va fi depusa în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii. Acest Guvern va trimite copii certificate în modul convenit Guvernelor celorlalte state semnatare. DREPT CARE reprezentanții Guvernelor Națiunilor Unite au semnat prezenta Carta. ÎNTOCMITĂ în orașul San Francisco, la douăzeci și șase iunie una mie noua sute patruzeci și cinci. STATUT 26/06/1945